

عنوان مقاله:

پیشنهاد مدلی تحلیلی برای تبیین وضعیت رشد جامعه شناسی در ایران

محل انتشار:

مجله مسائل اجتماعی ایران، دوره 1، شماره 8 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

یعقوب موسوی - استادیار جامعه شناسی دانشگاه الزهرا

مریم رحیمی سجاسی - کارشناسی ارشد جامعه شناسی

خلاصه مقاله:

تاکنون دیدگاه‌های مختلفی در منابع و ادبیات علوم اجتماعی در خصوص وضعیت رشد و توسعه جامعه‌شناسی در ایران مطرح شده است. عده‌ای با استناد به عدم تولید نظریه در این رشته تاکید دارند که جامعه‌شناسی در ایران فاقد رشد و گسترش مطلوب بوده و متناسب با نیازها و مباحث کنونی جامعه ایران توسعه نیافته است. برخی دیگر با توجه به شرایطی که علوم انسانی و جامعه‌شناسی در ایران داشته است، با اشاره به حجم تولیدات علمی در این رشته، وضعیت رشد آن را مطلوب ارزیابی کرده و چشمانداز روشنی را برای آینده آن ترسیم میکنند. دلایل و عوامل مختلفی ممکن است در تبیین این موضوع قابل بررسی باشند. این مقاله درصدد است بدون ورود به مباحث توسعه‌یافتگی یا توسعه‌نیافتگی جامعه‌شناسی در ایران، با استفاده از عمده‌ترین رویکردها در خصوص چرایی و چگونگی رشد جامعه‌شناسی در جامعه‌های خاص و استفاده از مصاحبه با تعدادی از استادان جامعه‌شناسی دانشگاه‌های تهران، مدلی تحلیلی برای تبیین وضعیت رشد جامعه‌شناسی در ایران عرضه کند. مدلی که بتوان فرضیاتی از آن استنتاج کرد و در مطالعات عینی و نظاممند دیگر آنها را مورد بررسی قرار داد. امیل دورکیم، کارل مانهایم، تامس کوهن و مایکل مولکی از جمله نظریه‌پردازان کلیدی در حوزه تفکر و اندیشه نظری در جامعه‌شناسی علم و معرفت‌اند که دیدگاه‌های آنها در این بررسی در حد لازم مورد استفاده قرار گرفته است. روش مورد استفاده اسنادی - تحلیلی، کیفی و مصاحبه ساختاریافته است.

کلمات کلیدی:

جامعه‌شناسی، تمایزپذیری، یکپارچگی، اجتماع علمی، هویت رشته‌ای، تفکیک و پیوستگی نهادی، تفکیک و پیوستگی معرفتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1190229>

